

lem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der i disse Dage holder Møder med de arbejdsløse, ikke gør den foreliggende Sag nogen Tjeneste ved at udtale sig, som han har gjort. Jeg ser af „Social-Demokraten“, at han har oplyst Arbejderne om, hvilke store Summer der udgives af Statskassen til Arbejdsløshedskasser, til Hjælpekasser osv., og at det fremstilles, som om det er Socialdemokraternes Fortjeneste, at dette sker, medens Sandheden er, at de andre, borgerlige Partier med stor Beredvillighed have ydet deres Medvirkning til disse Loves Gennemførelse. Men naar saa den ærede Rigsdagsmand for Københavns 5te Valgkreds siger i sit Foredrag for de arbejdsløse: „Fremad gaar det saaledes Dag for Dag, Aar for Aar, og den Dag vil komme, da Fjenden er omkringet,“ da det er de socialistiske Rækker, „der rykke frem, og de andres, der rykke tilbage,“ saa er der Grund til at spørge: Hvem er den Fjende, de Herrer ville omringe? Det maa være de borgerlige Partier. Jeg henstiller til de Herrer, om de ikke ville stemme Tonen lidt ned. For mig er det i hvert Fald ikke videre tillokkende, naar de paa den Maade ville gøre et politisk Agitationsnummer ud af denne Sag, i Stedet for at paakalde den almindelige menneskelige Følelse overfor dem, der under Arbejdsløshed trænge til Bistand. Jeg gentager: Naar de ville paakalde denne Følelse hos de andre, borgerlige Partier, var det klogere at dæmpe lidt disse stærke Melodier, som kun kunne virke det modsatte af det, der tilsigtes.

Med Hensyn til det andet Forslag, der foreligger, skal jeg sige, at jeg ligesom den ærede Minister vil være villig til at anbefale det, men ikke til at lade det gælde indtil 1914. Det forekommer mig, at dette Lovforslag bør dele Skæbne med det andet Forslag. Vi vedtage disse to Lovforslag i samme Skikkelse som den, hvori vi vedtog dem i Fjor, derved at vi forlænge dem et Aar — dette Standpunkt anbefaler jeg Udvalget at indtage —, og saa undersøge vi næste Aar, hvorledes Forholdene have udviklet sig. Det er at haabe, at der her i Landet indtil den Tid vil være sket en betydelig Opgang i økonomisk Henseende.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Staauning): Maa jeg udtale min Tak til den højtærede Minister for den Velvillie, hvormed han omtalte de forelagte Forslag, og da de Medlemmer, der have haft Ordet, ligeledes have udtalt sig mere eller

mindre velvilligt om dem, haaber jeg, at det skal lykkes at naa i hvert Fald nogle Resultater af den Udvalgsbehandling og fortsatte Behandling, som Forslagene ville blive underkastede her i Tinget. De Indvendinger, der ere gjorte, skal jeg kun meget kort opholde mig ved. Den højtærede Minister talte om, at han fremfor det Lovforslag, der indeholder Statstilskud til Kommunerne, foretrak at skaffe Arbejde i større Omfang, end sket var i den sidste Tid, og hvis der virkelig vil blive foretaget gennemgribende Foranstaltninger i saa Henseende, hvis der bliver forelagt Forslag for Finansudvalget — og de kunne vinde Tilslutning der saavel som i Tingene — om, at betydelige Beløb stilles til Raadighed til Fremme af offentlige Arbejder i den kommende Tid, ville vi naturligvis imødesee saadanne med stor Velvillie, da, som jeg før sagde, de arbejdsløse først og fremmest stille Krav om Arbejde. Det er kun, naar dette Ønske ikke opfyldes, at Kravet om Understøttelse fremkommer. Jeg haaber derfor paa Grundlag af de Udtalelser, der ere fremkomne, at det skal være muligt at naa til en Ordning, som i hvert Fald i nogen Maade ved offentlige Foranstaltninger imødekommer den herskende Trang.

Med Hensyn til vort Forslag om at forlænge Loven til 1914 har den højtærede Minister gjort den Indvending, at Loven om Arbejdsløshedskasser, som er gældende, skal til Revision i 1912, og at man som Følge deraf ikke burde have denne Lov gældende længere, end til denne Revision havde fundet Sted. Jeg skal naturligvis ikke have noget særligt imod at faa en Ændring i den af den højtærede Minister antydede Retning, medens jeg dog paa den anden Side maa gøre opmærksom paa, at i og for sig behøver denne Lov om fortsat Hjælp til arbejdsløse ikke at være afhængig af Loven om Arbejdsløshedskasser. Jeg minder om, at Fattiglovens § 63, som indeholder tilsvarende Bestemmelser om Sygekassemedlemmer, staa uafhængig af Sygekasseloven og vil kunne staa saaledes, selv om en Revision af Sygekasseloven fandt Sted. Men det er et Spørgsmaal, som absolut ikke er afgørende for os. Kunde vi komme til en Ordning, hvorved denne Lov kom til at gælde i samme Tid som Arbejdsløshedskasseloven, vilde jeg anse det for særdeles godt.

De øvrige ærede Taleres Indvendinger have saa godt som alle været vendte mod Spørgsmaalet om Statstilskud. Det har saavel for det ærede Medlem fra Frede-